

ΜΙΑ ΝΕΑ ΠΟΛΙΣ

— Τί ; γεωγραφία ! Ούρ ! . . . .

Και ή άναγνώστριξ έποιμάζεται νὰ στρέψῃ σελίδα. Λέγω νὰ στρέψῃ ἐπὶ τῇ ἑγωστικῇ ὑποθέσει, διὰ τὸ εΜή Χάνεσαι^ε δὲν θὰ στείλῃ τὸ ἀρθρον μου εἰς τὴν τελευταίαν νὰ κρατῇ συντροφὶα τῶν εἰδοποιήσεων.

— Κελό, μὰ γεωγραφία . . . .

— Όλιγην φιλοπατρίαν, κυρία μου, όλιγην φιλοπατρίαν.

Πρόσκειται περὶ νέας πόλεως τῆς Ελλάδος, διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς ὁποίας δὲν θὰ χυθῇ οὔτε αἷμα οὔτε μελάνη, δὲν θὰ ἔξοδευθωσιν οὔτε χρήματα οὔτε χάρτης, δὲν θὰ ταξιδεύσῃ οὔτε ὁ βασιλεὺς οὔτε ὁ Μεταξᾶς, οὔτε η βασιλισσα οὔτε ὁ Λέλλης.

Όλιγην φιλοπατρίαν, κυρία μου, όλιγην φιλοπατρίαν.

Νὰ ξέμερε τὸ διάρκεια πόλις ! Βγάρχα τὸ σχέδιόν της χωρίς ν' ἀνησυχήσω κανένα, οὔτε τὸν Κίπερτ, οὔτε τὸν Δήμιτσαν, οὔτε τοὺς ἐπιτελεῖς, οὔτε τὸν Παπαδάκην.

Εἶμαι ὁ Κολόμβος καὶ ὁ Ἀμέρικος της συνάμα.

Τατερά ἀπὸ ὅλη αὐτὰ εἶχα τὸ δικαίωμα, πρὶν τὴν χαρίσω, νὰ θέσω τοὺς δρους μου, νὰ ζητήσω παράσημα, νὰ κάμω θόρυβον, νὰ προκαλέσω δύο, τρία κύρια ἀρθρα ἐρημερίδων, ἀλλ' εἶμαι μετριόρρων, πολὺ μετριόρρων.

Καθεὶς ἔχει τὰς ἀδυναμίας του. Σὺ, κυρία μου, νὰ ἔχης δύο ἔρχοτάς . . . . μόνον, οἱ ἔρχοταί σου νὰ μάχωνται ἀντὶ νὰ συμμαχοῦν, οἱ "Ελληνες νὰ θυσιάζουν ὑπὲρ πατρίδος τὰ στόματά των καὶ τὰ ὄτα τῶν ἄλλων, ἐγὼ νὰ ημαὶ μετριόρρων.

Δὲν περιγράφω τὰς καλλονάς της.

Elle est idéale, idéale, idéale.

Ἐγεις δύμως καὶ τὰ περίεργά της. "Οπως ἀνθι τινα ζῆμόν την νύκτα. Ο ήλιος τὴν διαλύει. Διὰ τοῦτο καλεῖται Νυκτόπολις.

Περὶ τοῦ φωτισμοῦ της δὲν λαλῶ. Νὰ εἴπω, διὰ φωτίζεται ἀπὸ τὰ βλέμματα τῶν κυριῶν θὰ ήτο πολὺ ρωμαντικὸν, νὰ εἴπω, διὰ φωτίζεται ἀπὸ τὰ τσιγάρα τῶν κυρίων θὰ ήτο πολὺ τῆς πραγματικῆς σχολῆς, νὰ εἴπω, διὰ δὲν φωτίζεται καθόλου, θὰ ήτο τὸ ἀληθέστερον, ἀλλ' ἔτσις θὰ τὴν ἐστέρει πολλῶν συμπαθεῖῶν. Διὰ τοῦτο προτιμῶ νὰ μὴν εἴπω τίποτε.

Περιορίζεται πανταχόθεν ὑπὸ θαλάσσης τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ διέλθῃς ἀνευ πλοίου. Τὸ ἀληθὲς εἶναι διὰ τὰ νερά της δὲν εἶναι καὶ τόσον βαθειά. Τὸ πολὺ βαθιζεῖσαι μέχρις ἀστραγάλων. Ενίστε δύμως, δταν συνταράσσεται, οἱ ἀφροί της φθάνουσι μέχρι τῆς Νυκτοπόλεως καὶ τὴν πλημμυροῦσι.

Ἡ γλώσσα τῶν Νυκτοπολιτῶν διλίγον διεφέρει τῆς ἡμετέρας. Οὕτω π. γ. τὸ νερὸν τῆς θαλάσσης καλοῦσι γῶμα καὶ τοὺς ἀφροὺς κοκορτόν.

Αντὶ οἰκοδομῶν ἔχει τραπέζας. Διὰ τοῦτο λέγεται καὶ Τραπέζους.

Κάθε τραπέζας της εἶναι μικρὸς οἰκίσκος. Δέχεται καὶ ἀνταποδίδεις ἐπισκέψεις. Κάμεις λόρτε μὲ τὴν κάτοικον τοῦ ἀπέναντι οἰκίσκου. Κάθε σειρὰ τραπεζῶν εἶναι δόδος. Καὶ ἐπειδὴ μερικαὶ κυρίαι κάθηνται πάντοτε τὶς τὴν αὐτὴν σειρὰν, θὰ ἐπρέπεινα νὰ διομασθοῦν αἱ δόδοι εἰς αὐτῶν.

Θὰ ξουνες τότε :

- Εἰς ποίαν δόδον θὰ κατοικήσῃς ἀπόψε;
- Εἰς τὴν δόδον Μαρίας. Καὶ σύ;
- Εἰς τὴν δόδον Βλαπινίκης.

Δύνασαι νὰ κατοικήσῃς δόπου θέλεις. Φθάνει νὰ προφίλασῃς. Αἱ τιμαὶ εἶναι αἱ αὐταὶ.

"Οταν ὁ πληθυσμὸς αὐξάνη, ὁ ἀρχιτέκτων χαράσσει σχέδιον, ἀνεγράφει νέας οἰκίας καὶ ἐκτείνει τὴν πόλιν. "Οταν αὐτὰ εἰς τὴν στιγμήν.

Ἐνίστε ἡ πόλις ἐρημοῦται. Οἱ κάτοικοι τῆς ἀποθνήσκουσι. Καὶ αἱ μὲν ἀγαθοὶ μεταβαίνουν εἰς τὸν Παράδεισον, δόπου τοὺς λικνίζουν τὰ φίματα τῶν ἀγγέλων, οἱ δὲ πονηροὶ εἰς τὴν Κόλασιν. Εἰς τὴν γλωσσαν τῶν Νυκτοπολιτῶν ἡ Τραπέζουντείων ὁ παράδεισος λέγεται Φάληρον, ἡ δὲ κόλασις ἔχει δύο διόρματα Ορφεὺς καὶ Απόλλων.

Οἱ διελθόντες ἔχω τῆς κολάσεως διηγοῦνται σπαραγικάρδια.

Λέγουν διτὶ ηκουσαν κρυγάδες, δλοιλυγμούς, στεναγμούς, "Ψύστε Θεέ, οὐρανὲ καὶ ἄλλας τοιαύτας ἐπικλήσεις, αἱ δοποὶσι σχίζουν τὴν καρδίαν.

Οἱ μήτε πονηροὶ μήτε ἀγαθοὶ μεταβαίνουν εἰς τὸ καθαρτήριον πῦρ, τὰς κλίνας των. Καὶ διτὶ μὲν εὑρίσκουν πῦρ δὲν ἀμφιβάλλω, δὲν δρκίζομαι δύμας διτὶ εἶναι καὶ καθαρτήριον.

Τώρα διτοι θέλετε νὰ πολειτογραφηθῆτε εἰς τὴν Νυκτόπολιν ἔλθετε τὴν νύκτα καὶ θὰ τὴν εύρετε πρὸ τοῦ καφενείου Γιαννοπόλου.

Νέκας

ΚΑΡΑΜΕΛΑΙ

Σεζύγος ἔκθέτει εἰς δικηγόρον τὰ παράπονά του ἐναγότιον τῆς συζύγου του καθ' ἡς ζητεῖ διαζύγιον.

Μεταξὺ ἀλλων λέγει :

— Μήχ μέρα κτυπῶ τὴν κάμαρά της καὶ δὲν μοῦ ἀνοίγει.

Ο δικηγόρος μετ' ίδιαζούσης ἀφελείας :

— "Οχι δά, δχι, νὰ εἰμεθα δίκαιοι, μπορεῖ ἡ γυναῖκα νὰ μὴν ητο μόνη.

Εἰς κατάστημα ὑδροθεραπευτικῆς, Κυρία τις συστέλλεται νὰ φανῇ Εὖα πρὸ τοῦ θεραπεύοντος αὐτὴν Ιατροῦ διτοι διὰ νὰ τὴν ἀφοπλίσῃ :

— Μή καμνετε τώρα "σὰν παιδί . . . διατρέθεις δὲν εἶραι ἀρθρωπος.

— Ναι, ἀλλὰ ἐγὼ εἶμαι γυνή.